

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 22. lutego b. r. raczył najmiłościwiej nadać srebrny krzyż za zasługi wójtowi w Moczeradach w Galicyi Mikołajowi *Darhiewiczowi* w uznaniu jego wieloletnich zasług.

Rozporządzenie c. k. ministerstwa finansów z 4. marca 1866 względem przyjmowania kuponów obligacyi powszechnego długu państwa zamiast wypłaty gotówką w kasach i urzędach odbierających monarchiczne podatki i należności; ważne w całym państwie z wyjątkiem Królestwa Lombardo Weneckiego.

Ku ułatwieniu opłaty podatków i zrealizowaniu procentów powszechnego długu państwa postanawia się co następuje:

Zaczawszy od 1. kwietnia 1866 upoważnione są cesarskie kasy i urzęda, jako też miejskie urzęda podatkowe, odbierające podatki na rachunki państwa, przyjmować *od znanych kontrybuentów* zapadłe kupony obligacyi powszechnego długu państwa (z wyjątkiem obligacyi banku Monte i obligacyi indemnizacyjnych) zamiast gotówki przy opłacaniu wszystkich *monarchicznych podatków i należności, które nie mają być płacone monetą brzęczącą*, wraz z należąciami do tego *monarchicznymi* dodatkami w kwotach pozostających po odtrąceniu przepisanej ustawą podatku dochodowego, jeżeli te kwoty nie przewyższają przypadającej do opłacenia sumy podatków lub należności, i jeżeli kupony zapadły nie dawniej jak od roku.

Wyjątemi od opłaty kuponami pozostają krajowe indemnizacyjne, gminne i jakiegokolwiek inne niemonarchiczne dodatki, nawet wtedy, jeżeli mają być pobierane razem z podatkami monarchicznymi.

Przy użyciu mniej niż 10 sztuk kuponów tego samego rodzaju długu zamiast gotówki ma być na odwrotnej stronie każdego kuponu umieszczone wyraźnie imię nazwisko jako też miejsce zamieszkania płaconego.

Przy użyciu 10 lub więcej sztuk kuponów tego samego rodzaju długu zamiast gotówki ma strona załączyc jeszcze oddzielne podług rodzajów długu (obligacye pożyczki narodowej, w monecie konwencyjnej, w walucie austriackiej, loteryjnej po 5%, 4 1/2% i t. d.) ułożone konsygnacye z wyraźnym podaniem imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania strony, w których kupony co do kwot swoich arytmetycznie mają być wyszczególnione.

Dozwolone na mocy obwieszczenia ministerstwa finansów z 13. lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 184) takie same używanie kuponów pożyczki narodowej także do uiszczania opłacanych monetą brzęczącą należności (ceł), jako też przyznane rozporządzeniem ministerstwa finansów z 18. stycznia 1861 (Dz. u. p. Nr. 11.) a względnie obwieszczeniem tego ministerstwa z 8. listopada 1864 (*Gazeta wiedeńska* z 9. listopada) posiadaczom częściowych obligacyi pożyczki z lat 1861 i 1864 koncesye co do używania tychże zamiast gotówki przy uiszczaniu wszystkich, nieopłacanych monetą brzęczącą monarchicznych podatków i należności, — pozosają i nadal prawomocnymi.

Hrabia *Larisch-Mönich* m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, 12. marca.

Magyar Vilag przedstawia, że reskrypt królewski uznaje milczeniem to, co powiada adres o dyplomie październikowym i patencie z lutego, a natomiast przyjmuje z żywym uznaniem oświadczenie sejmu krajowego, że co do spraw spólnych przedłoży osobne wnioski. Niechaj centraliści — powiada ten dziennik — porównają reskrypt terazniejszy z reskryptem z r. 1861, i niechaj potem usiłują wmówić jeszcze w kogo, że Węgry byłyby mogły układać się z radą państwa równie dobrze, jak z terazniejszym rządem.

W dzienniku *Hirnök* ocenia hrabia G. Andrassy nieustanną prawo za stanowiska narodowego i powiada: Jeżeli w czasie zawarcia sankcyi pragmatycznej wymagał nasz interes ile możności jak najodrębniejszego stanowiska naszej ojczyzny, to dziś możemy dojść do spełnienia słusznych życzeń i potrzeb narodu tylko drogą przeciwną, to jest zbliżając się jak najwięcej do innych części monarchyi.

Berliński *Staatsanzeiger* ogłosił traktat nawigacyjny między Anglią i Prusami zawarty.

Gazeta szlezwicko-holsztyńska donosi z Kiel pod dniem 9. b. m., iż namiestnik odebrał odpowiedź gabinetu cesarskiego względem adresu szlachty i odnośnego podania namiestnika i rządu krajowego, która to odpowiedź uznaje właściwe i jedynie ku utrzymaniu praw krajowych dążące postępowanie rządu krajowego, i uznaje

słuszność uczucia, w którym rząd krajowy odparł zażalenia nad administracją kraju.

Gabinet wiedeński podziela zdanie namiestnika, iż sądowe kroki przeciwko tym co adres podpisali, nie odpowiadają duchowi administracyi cesarskiej; rząd jednak krajowy nie ma żadnego powodu proszenia o uwolnienie z funkcji swych, które dotąd pełnił zawsze w sposób zasługujący na największe uznanie.

W Paryżu obudzają wielkie zajęcie obrady ciała prawodawczego, a po przedmieściach i w dzielnicy Latin biorą — jak się dowiaduje gazeta kolońska — na wagę każde słowo deputowanych. Niektóre mowy deputowanych opozycyi nie podobały się tam wcale, a mowa pana Jules Favre o Rzymie wywołała swym zakończeniem nawet wielkie oburzenie. Jules Favre stracił już całą popularność swoją u studentów, a tego samego losu doznał także Wiktor Hugo, na którego przed kilkoma dniami składano sąd w dzielnicy Latin. Nazwano go „ambitnym“, potępiano i ścięto *in effigie*, t. j. odtłuczono głowę popiersiu, które stało w sali zgromadzenia.

Monitor w tygodniowym swym przeglądzie mówi, że rozprawy ciała prawodawczego nad kwestyami zagranicznymi wielkie poza obrębem kraju sprawiły wrażenie. Mianowicie zaś, dodaje *Monitor*, głosowanie nad sprawą rzymską zwróciło na siebie uwagę z tamtej strony Alp. Stolica święta znajdzie w nich nową zachętę wytrwania na drodze, na którą od niejakiego czasu wstąpiła, gotując się stanowczo do wyzyskiwania korzyści, jakie z konwencyi wrześniowej na nią spływają, starając się zarazem o wypełnienie warunków bytu, które dziś potęga rzeczy na każdy rząd wkłada. Co zaś dobyte głosowania nad Księstwami nadelbiańskimi, jest ona zupełnem zgodzeniem się izby na postępowanie dyplomacyi francuzkiej. Przy tej sposobności dziennikarstwo niemieckie oddaje znowu sprawiedliwość polityce cesarskiej i z przyjemnością skonstatować możemy, ile to w długiej tej kwestyi spornej lojalność rządu Jego cesarskiej Mości przyczyniła się do usunięcia nieufności i przesądów innego czasu.

La France potwierdza wiadomość przez *Morning Post* dawniej już podaną, iż wypowiedzenie kartelu między Anglią i Francją istniejącego znowu zawieszono zostało. Powodem zawieszenia ma być zyczenie rządu francuzkiego, ażeby ułatwione zostało załatwienie niektórych kwestyi z kartelem w styczności będących.

Memorial diplomatique donosi, że konkordat między Rzymem a Meksykiem przed kilkoma tygodniami zawarty przez Cesarza Maksymiliana ratyfikowany został. Według tego pisma politycznego zaprowadzone być mają znaczne oszczędności w budżecie meksykańskim. Liczba ministeryi do czterech będzie ograniczona.

Jak donosi *Patrie*, odbędzie się pierwsze posiedzenie konferencyi w sprawie Księstw Naddunajskich w poniedziałek (dziś) pod przydykencją ministra Drouyna de Lhuys.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych z 9. b. m. interpelował margrabia Pepoli rząd o politykę jego w sprawie Księstw naddunajskich i nadelbiańskich. Lamarmora odmówił odpowiedzi na tę interpelacyę we własnym interesie rzeczonych krajów i oświadczył, że rząd będzie się trzymać polityki odpowiedniej interesom i honorowi Włoch.

Monarchia Austriacka.

Czterdzieste szóste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 10. marca 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaik posiedzenie o godzinie 11 1/2 przed południem. Obecnych posłów było 125. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia wniesiona została interpelacya hr. *Golejewskiego* i innych następującej treści:

„W r. 1865 we wsi Roztoki należącej do powiatu Kutschkiego a obwodu Kołomyjskiego, proboszcz miejscowy obrządku greckokatolickiego ksiądz Damian Kustynowicz prowadzący kondukt zwłoków Sofrony Ułaszcencowej, zamiast odprowadzić te zwłoki na miejscowy cmentarz, zaprowadził je do pomieszkania Antoniego Nahorjki i tam w chałupie złożyć kazał, oświadczając w obec całego zgromadzenia biorącego udział w tym obrządku religijnym, że ponieważ Nahorjko niezapłacił mu całkowitych 16 złr. za pogrzeb syna swego, które ks. Damian Kustynowicz żądał od niego, zatem nieważnie złożonego trupa dopóty z chałupy, dopóki reszta nałożonej pogrzebowej kontrybucyi przez Nahorjka zapłacony nie zostanie. Trup ten dwie noce i dzień złożony był siłą mocy w chałupie Nahorjki przez księdza Kustynowicza, i dopiero w skutek wdania się urzędu powiatowego w Kutach, ciało Sofrony Ułaszcencowej zostało przeniesione na cmentarz miejscowy i złożone w grobie. Ponieważ rok upływa, jak gwałt ten na pomieszkaniu Nahorjki przez księ-

dza Kustynowicza popełniony został, który niepodnosząc już zgromy ze strony religijnej, gdyż ta należy rozrządzeniu Jego Exc. księdza Metropolity obrzadku gr. un. we Lwowie, lecz ze strony prawa nienaruszalności pomieszkania i ze strony bezpieczeństwa publicznego jest karygodnym, zapytuje pana komisarza rządowego, jakie kroki w tej mierze przedsięwzięło c. k. Namiestnictwo w odpowiedzi na zanesioną skargę przez urząd powiatowy w Kutach w r. 1865 do liczby 4118.

C. k. komisarz rządowy oświadcza, że fakt w interpelacji przytoczony jest prawdziwy. C. k. Namiestnictwo dowiedziawszy się o tem zażądało natychmiast wyjaśnień, z których się okazało, że urząd powiatowy w Kutach dla przeprowadzenia śledztwa udał się do konsystorza. W skutek tego konsystorz przeznaczył do przeprowadzenia śledztwa pierwsiotkowo dekanat Kossowski, potem jednak dla zaszytych trudności porucił konsystorz przeprowadzenie śledztwa dekanatowi Sniatyńskiemu, który obecnie to śledztwo prowadzi. Rząd ściśle będzie przestrzegał by śledztwo należycie zostało przeprowadzone i sprawiedliwość wymierzona.

Następnie wniesiono interpelację p. *Dziwońskiego* do Marszałka krajowego z zapytaniem, kiedy załatwione zostaną petycje niektórych gmin zachodniej Galicji a mianowicie gmin Rzeszotary i Podstolice o wsparcie pożyczką z funduszu zapomogi.

Marszałek krajowy oświadcza, że tę interpelację przedłoży centralnej komisji głodowej i na najbliższym posiedzeniu da odpowiedź.

Przedłożono potem dwa wnioski p. *Zabińskiego*, jeden: aby w lasach będących w sporze, wszelki wyręb drzewa został wzbroniony tak długo, dopóki spór nie zostanie załatwiony i właściwym posiadaczom przyznany; — drugi: żeby wysoki Sejm wezwał komisye serwitutowe, żeby czynności swoje przyspieszyły i załatwiły. Obadwa wnioski odesłane zostały wprost do komisji administracyjnej.

Odczytano dalszy ciąg petycji wniesionych do sejmu. Ostatnia nosi liczbę 2040. Niektóre petycje odesłane zostały do przynależnych komisji.

P. *Gutowski* otrzymał urlop 14dniowy.

Z porządku dziennego wniósł p. *Koczyński* sprawozdanie komisji prawnej co do zmiany powszechnej ustawy wekslowej z 25. stycznia 1850. Wniosek komisji jest następujący:

„Wysoki Sejm uchwali:

„I. Na mocy §. 19. lit. b) statutu krajowego wniosek do ustawy następującej: a) uchylonem zostaje prawidło podane w art. 1. pow. ustawy wekslowej z 25. stycznia 1850. Natomiast wchodzi w moc obowiązująca przepis następujący: Do zobowiązania się wekslowego zdolni są tylko handlujący, przemysłowcy i w ogólności ci, którzy od zawodu swego podatek zarobkowy opłacają; b) powyższe postanowienie nie ma zastosowania do wekli przed ogłoszeniem niniejszej ustawy wystawionych.“

„II. Na mocy §. 19. statutu krajowego lit. a) prosić Najjaśniejszego Pana, ażeby przepis zawarty w art. 94. ustawy wekslowej objaśniony był w ten sposób, że oświadczenia wekslowe osób pisma nieświadomych mają jeno wtedy moc wekslową, jeżeli nietylko krzyżki lub inne znaki, lecz i samo oświadczenie wekslowe sądownie lub notaryalnie były uwierzytelnione. Podobnie wekslowe oświadczenie osoby pisma nieświadomej, a przez pełnomocnika podpisanej ważne wtedy tylko, jeżeli pełnomocnik upoważniony był do tego pełnomocnictwem legalizowanym.“

Przy otwarciu ogólnej dyskusji zabrał głos p. *Dubs* oświadczając się przeciw wnioskowi komisji o ile ściśleńia wolność transakcji. Mowca zgadza się, żeby włościanie nie mieli prawa wydawania weksłów, ale przeciwny jest temu, ażeby ograniczano w tym względzie właścicieli większych.

P. *Kapiszewski* oświadcza się również przeciw wnioskowi komisji, żądając ograniczenia prawa wekslowego tylko do kupców, stowarzyszeń przemysłowych i firm protokołowanych.

P. *Wężyk* przemawia przeciw wnioskowi komisji jako tamującym rozwój kredytu i wnosi, ażeby cały przedmiot napowrót odesłać do komisji, ażeby podała środki ku zapobieżeniu fałszowania weksłów. Wniosek ten nie został poparty.

Posel *Ludwik Skrzyński* przeciwny jest ze stanowiska ekonomii społecznej wnioskowi I. komisji; zgadza się jednak zupełnie z wnioskiem II.

P. *Trzeciecki* oświadcza się tylko za ograniczeniem włościan, i wyraża życzenie, ażeby Sejm prosił o jednoroczne moratorium dla weksłów włościańskich.

P. *Landesberger* również przeciwny jest ograniczeniu innych klas oprócz włościańskiej co do prawa wydawania weksłów.

Przy dyskusji specjalnej nad wnioskiem I. komisji wniósł p. *Wężyk* poprawkę, ażeby w ustępie a) wykreślono wyrazy „od zawodu swego“ a po słowach: „podatek zarobkowy“, dodano „lub dochodowy.“ Poprawki te nie zostały poparte.

P. *Kapiszewski* wnosi zapowiedzianą poprawkę, ażeby tylko kupcy za takich uznani ustawą handlową z dn. 17. grudnia 1862, tudzież stowarzyszenia przemysłowe i firmy protokołowane zdolni byli do zobowiązania się wekslowego.

P. *Dubs* wnosi poprawkę do wniosku I. lit. a), ażeby po słowach: ustawy wekslowej z 25. stycznia 1850 dodano tylko: „o ileby się odnosić miało do ludu wiejskiego na gruntach dawniej rustykalnych osiadłego i rolnictwem się trudniącego.“

P. *Rydzowski* w dłuższej częstami oklaskami przerywanej przemowie popiera poprawkę p. *Kapiszewskiego* upatrując w wekslach ruinę klas niekupieckich.

P. *Landesberger* wnosi poprawkę formułującą ograniczenie włościan w wydawaniu weksłów.

P. *Zyblikiewicz* popiera poprawkę p. *Kapiszewskiego*, stawia zaś ewentualnie poprawkę ograniczającą tylko włościan co do zobowiązań wekslowych.

Na wniosek księcia *Sanguszki* odroczone dalsza debata do przyszłego posiedzenia.

P. *Zyblikiewicz* rezygnując z posady zastępcy członka Wydziału krajowego, uprasza ażeby na miejsce jego wybrany został kto inny z kuryi większych właścicieli.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 3 $\frac{1}{2}$, po południu. Przyszłe posiedzenie w poniedziałek. Porządek dzienny: Dalsza dyskusja nad zmianą ustawy wekslowej. Wybór jednego członka i dwóch zastępców do Wydziału krajowego, i dalsze sprawy niezakończony ostatniego porządku dziennego.

Brody, 9. marca. Na wczorajszym posiedzeniu rady miejskiej udzielono prawo honorowego obywatelstwa miasta Brody naczelnikowi obwodowemu w Złoczowie, p. *Wohlfartowi*, a to na wniosek dyrektora nowo urządzonego realnego gimnazjum, w uznaniu gorliwości p. *Wohlfarta* w popieraniu przemiany niższej szkoły realnej w realne gimnazjum, które z początkiem obecnego roku szkolnego nastąpiło. — Dla ulżenia nędzy jaka powstała z powodu drożyzny i braku zarobku między niższymi warstwami ludności, utworzyły się stowarzyszenia, które ubogim rozdają bezpłatnie ziemiaki i drzewo, rodzinom zaś uboższym mąkę po taniej cenie sprzedają. Dzieci tutejszy p. *Młodecki* darował osmdziesiąt sągów drzewa, które między ubogich bez różnicy wyznania rozdane zostały. Mała liczba bogatych czyni co może dla ulżenia nędzy jaka powstała z nieurodzaju przeszłorocznego, ze stagnacji przemysłu i handlu, z deprecjacji waluty w państwie ościennem; siły bogatszych nie wystarczają jednak dla usunięcia niedoli, która się bardzo rozpowszechniła, a przy anormalnej pogodzie wiele ofiar pochłania, tak iż śmiertelność nadzwyczaj jest wielka. W obec tak smutnego stanu rzeczy, który się przyciągnie aż do przyszłych zbiorów, byłoby nader pożądane, gdyby rząd i sejm czynnie wzięli się do dzieła i wspierali ludność krajową, nastreczeniem pracy przy budowlach użytecznych, drogach, kanałach, regulowaniu rzek, w wspieraniu i przyspieszeniu przedsiębiorstw budowy dróg żelaznych i t. p., już ze względu na bezpieczeństwo osób, które obecnie wiele zostawia do życzenia. I gminy powinny się do tego przyłożyć, chociażby nawet kapitały swoje naruszyły.

Wiedeń, 10. marca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Pod prezydencją Najjaśn. Pana odbyła się dn. 7. b. m. o godz. 10. rada ministeryalna, która trwała do godz. 1. w południe. Ich Excelencye pp. ministrowie *Mensdorff*, *Belcredi*, *Frank*, *Wüllerstorff*, *Larisch*, *Komers*, kanclerze nadworni *Majlath* i *Haller*, tudzież fzm. *Benedek* mieli udział w konferencji. Druga rada ministeryalna z udziałem wszystkich pp. ministrów odbyła się przedwczoraj po południu pod prezydencją pana ministra hr. *Belcredi*.

Najjaśn. Pan udzielał przedwczoraj audyencye od godz. 10. do 12. przeszło 70 osobom. Przed audyencyami Najjaśn. Pan przyjmował Jego Excel. p. ministra stanu i węgierskiego kanclerza nadwornego hr. *Majlath*.

Wczoraj o godz. 9. przed południem Najjaśn. Pan przyjmował Jego Excel. ministra wojny *Franka*. O godz. 10. odbyła się rada ministrów pod prezydencją Najjaśn. Pana.

Jego cesarzew. Mość Arcyksiążę *Ludwik Wiktor*, który jak wiadomo zachorował w Salzburgu, ma się już znacznie lepiej i wkrótce będzie mógł opuścić łóżko, poczem zaraz wyjedzie z Salzburga.

Jego cesarzew. Mość Arcyksiążę *Karol Ludwik* wyjechał we środę do Gracu i powróci za dni kilka.

Jego kr. Mość Książę *Adolf Nassauski* przybył tu wczoraj o godz. 10. przed południem i był w dworcu kolei powitany przez posta Księstwa nassauskiego. Po południu Jego kr. Mość był zaproszony do cesarskiego stołu. Jego kr. Mość zabawi tu dni kilka, poczem odjedzie na Tryest do Wenecji.

Książę *Alexander Kuza* w towarzystwie księżny *Heleny* i obudwu przybranych dzieci *Alexandra* i *Dymitra*, tudzież adjutanta pułkownika *Pissotzki* przybył tu wczoraj wraz z orszakami i wysiadł w hotelu pod Arcyksięciem *Karolem*.

Słychać, że minister sprawiedliwości postanowił na ogólne żądanie względem wolnego prowadzenia advokatury, zanim to odnośną ustawą rozporządzone będzie, dozwolić, aby wszystkim kandydatom do kandydatury ukwalifikowanym, były udzielane posady advokatów, chociażby konkurs na te, o które się starają, nie był jeszcze rozpisany.

Jener. Kor. austr. zaprzecza stanowczo doniesieniu jednego dziennika wiedeńskiego, jakoby projektowana wyprawa morską do Azji wschodniej, dla obrony interesów handlowych austriackich do kilku miesięcy odroczone być miała. W sferach decydujących o odroczeniu takowem mowę wcale nie było.

Czynności sejmów krajowych.

Z P e s z t u donoszą pod dniem 8. b. m.: U źródła autentycznego sądzą, że komisya dziwieńciu przedłoży izbie projekt adresu już na przyszły poniedziałek.

W sejmie *kroackim* uchwalono 8. b. m. na wniosek Perko-
vaca, ażeby pierwszy wiceprezydent Dr. Suhaj zapytał Bana, czy
względem odroczenia lub rozwiązania sejmu kroackiego nadeszło
najwyższe rozporządzenie, ażeby podług tego można ułożyć porzą-
dek dzienny spraw, które są jeszcze do załatwienia. — Reprezen-
tacja do Jego Mości Cesarza z prośbą o rychłe udzielenie koncesyi
na założenie banku eskontowego dla Kroacy i Sławonii została
przyjęta. — Potem nastąpiła dalsza debata nad król. reskryptem
z 27. lutego. Punkt 1. sprawozdania komisji, ażeby wysłać do
Pesztu deputację złożoną z 12 członków, został przyjęty. Nad
kwestyą, czy deputacja ta ma otrzymać jaką instrukcję, wszczęta
się zwąwa debata, i rozstrzygnięto to pytanie potwierdzająco. —
W końcu czytał kardynał *Haulik* długą rozprawę o sprawach
spólnych.

Na posiedzeniu *sejmu kroackiego* z 9. b. m. oznajmił prezy-
dujący Dr. Schaj, że otrzymał doniesienie od Jego Exc. Bana, iż
nie wie on nic o odroczeniu lub rozwiązaniu sejmu. Potem odczy-
tano dwa najwyższe reskrypty, które oznajmiają, że statuta polu-
dniowo-sławiańskiej akademii i muzeum narodowego otrzymały już
najwyższą sankcję. Wreszcie przystąpiono do dalszej debaty nad
sprawozdaniem komitetu o adresie sejmu na najwyższy reskrypt
z 27. lutego. Ustęp co do zachowania się deputacji, która ma być
wysłana do Pesztu, został przyjęty podług wniosku komitetu.

Dnia 9. b. m. na posiedzeniu *sejmu czeskiego* interpelował
Zeithammer reprezentanta rządowego o artykuł w *Oestr. Zig.* o
wypadkach w Czechach, jako też o przedrukowanie tego artykułu
w *Prag. Zig.* — Reprezentant rządu, radca namiestnictwa Bach
przyrzekł odpowiedzieć na tę interpelację później.

Na posiedzeniu *sejmu czeskiego* z 8. b. m. przedłożył Schary
wniosek, ażeby sejm zaniósł prośbę do Jego Mości Cesarza, by
Pragę wyłączone z rządu twierdz. Rząd przedłożył nowy wniosek,
projekt ustawy względem ogłaszania ustaw krajowych w Czechach.
Potem ukończono obrady nad regulaminem pensji dla urzędników
krajowych i odnośną ustawę przyjęto przy trzecim odczytaniu.
Następnie przyszła pod obradę ustawa względem konkurencji ko-
ścielnej. Większość wydziału (referent Hanisch) proponuje: Zwa-
żwszy, że przeniesienie ciężarów patronatu bez równoczesnego
stosunkowego przeniesienia praw patronatu jest niepodobne, tudzież,
że przeniesienie ciężaru budowy kościelnej nie może nastąpić bez
równoczesnego przyznania prawa do udziału w zarządzie majątku
kościelnego, że możność kontrybucyjna gmin nie może być prze-
ciążana, lecz przeciwnie konieczne jest potrzebnem oszczędzenie
ich sił podatkowych, że przeto wniosek rządowy ani odpowiada
powszechnym wymaganiom prawa, ani też stosownym jest w tej
chwili, przechodzi sejm nad wnioskiem rządowym do porządku dzien-
nego. Mniejszość wydziału (referent Książę Jerzy Lobkowitz) pro-
ponuje porządek dzienny, ponieważ dla spóźnionej pory sesji nie-
podobna jest dokładna dyskusja i powzięcie uchwały, ale zarazem
radzi wyrazić nadzieję, że rząd na przyszłej sesji wnieśnie ustawę
względem konkurencji kościelnej. Za większością przemawiali P.
Matonczowsky, Brinz i Sładkowski; za mniejszością biskup Josik,
hr. Leon Thun i reprezentant rządu Bach, który pragnie przyjęcia
wniosku mniejszości, ażeby nieuprzedzać zasadniczego załatwienia
kwestyi. Wniosek mniejszości został odrzucony, podobnie odrzu-
cono wniosek większości przy imiennem głosowaniu 84 głosami
przeciw 83, i naznaczono na jutrzejsze posiedzenie dalsze obrady
nad tą ustawą.

Kronika.

(Pozary.) W Pohorylcach w powiecie Gliniańskim dnia 2. b. m.
w nocy spaliły się budynki gospodarskie jednego z włościan wraz ze zbożem.
Szkoda wynosi około 800 złr. Ogień miał być podłożony.

W Hermanowicach w powiecie Niżankowieckim dnia 4. b. m.
w nocy spaliły się budynki gospodarskie na folwarku wraz z zapasami zboża
i młocarnią. Szkoda wynosi 16.000 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(S.) **Lwów**, 8. marca. W handlu zbożowym w ciągu ubie-
głego tygodnia nie zaszły żadne ważniejsze zmiany i stosunki są
ciągle jeszcze bardzo pomyślne. Z targowic zamiejscowych, zwa-
szcza z Galicyi zachodniej nadeszły tu znaczniejsze partje żyta,
jęczmienia i owsa, a nawet zboże węgierskie dowieziono tu na Duk-
lę. Do wschodnich obwodów Galicyi nadeszły z Rosyi znaczne
transporty żyta i pszenicy, i z tąd to pochodzi, że w ostatnich
czasach nie podniosły się ceny zboża w Galicyi. Przesyłki z Ga-
licyi zachodniej ułatwione są przez znizenie kosztów transportu na
kolei Karola Ludwika, z czego też korzystają handlarze i speku-
lanci. Wywóz jarzyn strąckowych z obwodu Tarnowskiego do
Prus zmniejszać się zaczyna, ponieważ zapasy już się wypróżniają
a do tego Węgrzy tańszym towarem zapełniają targowice północ-
nych Niemiec. Do Bochni nadeszło z górnych Węgier około 1000
cetnarów żyta i pszenicy, do Prus wysłać się mających. Na tu-
tejszej targowicy płacono pszenicę według gatunku po 8 zł. do 8
zł. 50 c.; najwięcej sprzedano do młynów. Ceny jęczmienia spadły
cokolwiek tak tu jak na targowicach zachodnio-galicyjskich; gatunki
wagi 143 \mathcal{E} płacono jednak po 5 zł. 10 c. Żyto według gatunku pła-
cono po 6 zł. do 6 zł. 65 c. Owies bez zmiany, korzec wagi
98 \mathcal{E} sprzedawano po 2 zł. 90 c., korzec grochu 8 zł. do 8 zł.
50 c., fasoli 10 zł. 25 c., prosa 11 zł., kaszy hreczanej 13 zł.,

kukurudzy 7 zł. 55 c., soczewicy według gatunku 6 zł. do 8 zł.,
nasienia *lianego* 9 zł., *konopnego* 4 zł. 68 c. Nowo puszczoney
w ruch młyn parowy w Przemyślu otrzymuje tak wiele zamówień,
że im nie może wystarczyć. Wyroby mączne z Dukli są co do ga-
tunku bardzo dobre; zwieziono ich tu znaczniejszą partję i spie-
sznie rozsprzedano. Wywóz jaj do Prus i Austrii ma być tej
wiosny o wiele znaczniejszy niż dawniej, z Rzeszowa, Sędziszowa,
Łancuta, Dębicy i Tarnowa odchodzą znaczne przesyłki i gdyby
jaja były większe, odbył stałby się korzystniejszym. Co *donafy*, która
musi wytrzymywać konkurencję z amerykańską, godna jest uwagi,
że w tym roku wysłano do Węgier znaczniejszą ilość nafty gali-
cyjskiej, mianowicie w ostatnich sześciu miesiącach wysłano do
górných Węgier około 12.000 cet. Część z tego była przezna-
czona do Pesztu z aczem właściciele tutejszych kopalni i destylato-
rowie pozyskali sposobność rozszerzenia i ustalenia swego odbytu
w tym kraju koronnym.

Ceny zboża na targowicach zamiejscowych były następujące:
Tarnów: pszenica celna 7 zł. 30 c., pośledniejsza niżej 7 zł., jęcz-
mień 140 \mathcal{E} 4 zł. 10 c., żyto 160 \mathcal{E} 5 zł. 29 c., owies 100 \mathcal{E}
2 zł. 40 c., nasienie koniezu 200 \mathcal{E} 41 do 43 zł., ziemniaki 150 \mathcal{E}
2 zł. Popyt na pszenicę i jęczmień większy jak na żyto i owies.
Przedaż koniezu postępuje leniwo, ziemniaki na sadzenie więcej
pokupne. **Bochnia:** pszenica 170 \mathcal{E} 8 zł., jęczmień 140 \mathcal{E} 3 zł.
82 c., żyto 160 \mathcal{E} 5 zł. 79 c., owies 100 \mathcal{E} 2 zł. 25 c., odbył
na pszenicę, żyto i jęczmień bardzo słaby. Popyt na owies zna-
czny i sprzedano znaczniejszą ilość. **Przemyśl:** pszenicya 168 \mathcal{E}
8 zł. 10 do 60 c., żyto 159 \mathcal{E} 6 zł. 5 c., jęczmień 138 \mathcal{E} 4 zł.
30 c., owiec 98 \mathcal{E} 2 zł. 65 c. Dowóz i odbył słaby. Co do
żyta podaż największa. **Rzeszów:** pszenica 170 \mathcal{E} 8 zł. 52 c.,
jęczmień 140 \mathcal{E} 4 zł. 36 c., żyto 160 \mathcal{E} 5 zł. 55 c., owies 98 \mathcal{E}
2 zł. 37 c. W przedaży stagnacya większa jak zwykle. Popyt na
żyto większy jak na owies. **Sędziszów:** pszenica 170 \mathcal{E} 8 zł.
20 c., jęczmień 139 \mathcal{E} 4 zł. 40 c., żyto 160 \mathcal{E} 5 zł. 27 c., owies
98 \mathcal{E} 2 zł. 16 c. Popyt na pszenicę i żyto bardzo słaby, na jęcz-
mień niezwykle ożywiony. Na owies nie było popytu. **Mościska:**
pszenica 169 \mathcal{E} 8 zł. 75 c., jęczmień 140 \mathcal{E} 4 zł. 61 c., żyto
158 \mathcal{E} 6 zł., owies 98 \mathcal{E} 2 zł. 48 c. Skupowano tylko na po-
trzebę miejscową. Odbył bardzo słaby. **Przeworsk:** pszenica
170 \mathcal{E} 8 zł. 59 c., jęczmień 141 \mathcal{E} 4 zł. 27 c., żyto 163 \mathcal{E} 5 zł.
31 c., owies 99 \mathcal{E} 2 zł. 23 c. W przedaży stagnacya dla braku
popytu z dalszych oklic. Ceny spadają. **Dębica:** pszenica 170 \mathcal{E}
8 zł. 2 c., jęczmień 141 \mathcal{E} 4 zł. 33 c., żyto 160 \mathcal{E} 5 zł. 37 c.,
owies 98 \mathcal{E} 2 zł. 39 c., nasienie koniezu 200 \mathcal{E} 43 zł., popyt
na pszenicę słaby, na jęczmień większy, na żyto i owies znaczny.
Na nasienie koniezu brak pokupa. **Jarostaw:** pszenica 170 \mathcal{E}
8 zł. 57 c., jęczmień 141 \mathcal{E} 4 zł. 53 c., żyto 159 \mathcal{E} 5 zł. 57 c.,
owies 99 \mathcal{E} 2 zł. 31. W przedaży zupełna stagnacya. Doświad-
czeni spekulanci spodziewają się, że ceny pójdą w górę.

Bydła rzeźnego i opasowego przeznaczonego do Lipnika i
Florisdorf wywieziono w tygodniu ubiegłym z Galicyi przez Kraków
671 sztuk.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych
artykułów w II. połowie miesiąca lutego 1866 były następujące na
targach w miasteczkach:

Mec	Miejsce targu:											
	Dolina		Kalusz		Rozniatów		Bukaczowce		Wojniów		Stole	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacką											
pszenicy	4	30	4	.	4	30	3	80	3	80	4	30
żyta	3	40	3	.	3	30	3	20	3	20	3	.
jęczmienia	2	40	2	70	2	50	2	50	2	50	2	.
owsa	1	.	1	50	1	20	1	20	1	20	1	50
hreczki	.	.	2	20	.	.	2	90	2	90	.	.
kukurudzy	3	50	3	20	3	50	4	.	4	.	4	.
ziemniaków	1	20	1	50	1	40	1	40	1	40	1	50
Cetnar siana	1	30	2	.	.	80	1	20	1	20	.	80
wetny
nasienia koniezu
bag drzewa twardego	4	50	5	.	4	.	6	.	6	.	5	.
" miękkiego	3	85	4	.	3	50	4	.	4	.	2	.
Funt mięsa wołowego	.	6	.	8	.	6	.	6	.	6	.	7
Mas okowity	.	60	.	45	.	42	.	40	.	40	.	60

Ostatnia poczta.

Londyn, 10. marca. Na wczorajszym posiedzeniu izby niż-
szej oznajmił lord Clarendon, że Król Abyssynii wyprawił na prze-
ciw wysłanemu tam panu Rassam eskortę, z aczem można wróżyć
jak najlepiej o losie jeńców.

Paryż, 10. marca. *Mem. dipl.* zaprzecza wiadomościom o kon-
centracji wojsk austriackich na granicy Księstw Naddunajskich.
Dziennik ten utrzymuje, że Francya i Austriya są jednego zdania co
do tych Księstw, i że nie użyto środków wojskowych, o których
jest mowa.

Paryż, 10. marca. *Monitor* donosi, że Cesarzewicz jest
już zdrow zupełnie.

